'Het land zonder groentjes'

Auteur en illustrator: Mira Borghs

'Weèèèèèè..., ik eet dat niet': huilt Doma de hele tijd.

Mama heeft vandaag spruitjes klaargemaakt.

Doma lust geen enkele soort groenten graag en daarom brult ze al de hele tijd door de keuken.

Mama is boos op haar en roept: 'Doma, je mag blij zijn dat je spruitjes mag eten.

In Afrika hebben de kindjes bijna niets om te eten.'

Doma trekt er zich niks van aan en wil weglopen naar haar kamer.

Maar haar moeder is haar voor en stuurt Doma zelf naar boven: 'Nu naar je kamer, en je blijft daar tot morgen.

Je krijgt vanavond niets te eten en geen televisie.

Dat zal je leren van zo te schreeuwen.

En je groentjes zal je leren eten hoor.'

De volgende dag vertelt Doma aan haar klasgenootjes over 'het land zonder groentjes'.

Alle kinderen trekken grote ogen open en vragen:

'Is dat waar? Is er een land waar de kindjes geen groentjes moeten eten?'

'Waar is dat kinderparadijs?: vragen ze zich allemaal af.

'We kunnen het zien op de wereldkaart in de klas!': roept Moza, een vriendinnetje van Doma.

Vlak na de pauze kijken ze samen op de grote wereldkaart.

Er staan veel moeilijke namen op.

Maar dan kan Moza de naam Afrika vinden.

Ze zien dat Afrika veel groter is dan België.

'Wil je daar graag naartoe?': vragen de kinderen aan Doma.

'Ah ja, het is het land zonder groenten': zegt ze vrolijk.

Op het einde van het schooljaar vertelt Rwa, Doma's moeder, aan Doma dat ze op vakantie zullen gaan.

Doma springt in de lucht en roept: 'waar naartoe, waar gaan we naartoe?'

Moeder Rwa, vader Buru, Doma en haar zusje Kenya zullen naar Tanzania in Afrika gaan.

Doma slaakt een kreet van blijdschap en loopt naar haar kamer.

Ze springt op haar bed van blijdschap.

Ze gaat immers 'het land zonder groenten' zien.

De dag erna vertelt Doma het leuke nieuws aan de andere kinderen in haar klas.

Ze vragen zich af wat Doma daar dan allemaal zal zien.

En vooral wat ze er zal eten.

'Ik vertel alles wanneer ik terug ben in België!': belooft Doma.

Op een feestje bij Moza vertelt Doma aan haar vriendjes en vriendinnetjes over haar avonturen in Afrika.

'Tanzania in Afrika is een prachtig land': zegt Doma.

Alle mensen hebben er een donkere huid en soms dansen ze heel speciaal.

Ze springen heel hoog op en neer in de lucht.

De dieren zijn er veel groter dan bij ons en ze lopen vrij rond tussen en in de bomen.

Ik heb er olifanten, apen, leeuwen en giraffen gezien.'

'En is het waar van de groenten?': vragen de kinderen aan Doma.

'Er worden wel groenten gegeten, heel lekkere groenten.

Ik houd van gegrilde en gebakken aardappelen, wortelen, tomaten en maïs.

En ook het fruit is lekker: bananen, meloenen en appels.

Het lekkerste van al vind ik de kip met bananensaus en gebakken aubergine.': vertelt Doma vrolijk.

Alle kinderen roepen verbaasd door elkaar: 'Heeft Doma groenten gegeten?'

'Ja, en ik ben er nu dol op geworden, al die groentjes': zegt ze fier.

Doma sluit dan haar ogen en zegt: 'Spijtig dat er in Afrika kinderen zijn die geen eten hebben.

Soms sterven ze van de honger. Op sommige plaatsen hebben de mensen geen geld om naar de stad te gaan en eten te kopen. En dikwijls is er ook geen proper water om te drinken. Daarom doe ik deze wens: ik wens dat alle kindjes in de wereld altijd proper water hebben en lekkere groentjes kunnen eten. Daarom helpen mama en papa de mensen van Afrika een beetje. Ze geven af en toe geld aan de mensen in België die naar

Afrika gaan om te helpen. Ze geven de arme Afrikanen eten en medicijnen en ze helpen met het bouwen van scholen voor de Afrikaanse kinderen. '

Haar vriendjes zijn nu nog nieuwsgieriger geworden naar het land Tanzania in Afrika.

En zo vertelt Doma haar vriendjes nog over al haar lievelingsgroenten en hoe de bananenbomen eruitzien en waarom de bananen krom zijn en...